

ПРОТОКОЛ

№ 493

гр. Варна, 29.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, VI СЪСТАВ ГО, в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Атанас В. Славов

при участието на секретаря Веска П. П.

Сложи за разглеждане докладваното от Атанас В. Славов Гражданско дело № 20233100102327 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 16:04 часа се явиха:

Ищецът С. С. Ч., редовно призован за съдебно заседание, не се явява, представлява се от адвокат **Н. Т. от АК - Варна**, редовно упълномощен от по-рано и приет от съда от днес.

Ответникът Д. С. Ч., редовно призован за съдебно заседание, не се явява, не се представлява.

СТАНОВИЩЕ ПО ХОДА НА ДЕЛОТО:

АДВ. Т.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

И ГО ДОКЛАДВА:

Делото е в първо съдебно заседание.

Съдът с Определение № 357 от 30.01.2024 г. е приел проекто-доклада по делото, в който е изложил фактическите твърдения на страните, определил е правната квалификация на предявения иск, допуснал е приемането на писмени доказателства.

СЪДЪТ ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните да изразят становище по проекто-доклада на делото.

АДВ. Т.: Нямам възражение по проекто-доклада. Моля да се приеме за окончателен.

СЪДЪТ намира, че следва да приеме за окончателен изготвения и връчен на страните проекто-доклад по делото.

Предвид горното, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА за окончателен обективирания в определение № 357/30.01.2024 г. проект за доклад на делото.

АДВ. Т.: Моля да се приемат представените по делото писмени доказателства.

СЪДЪТ, по отношение на писмените доказателства намира, че същите следва да бъдат и приети и приобщени към доказателствения материал по делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА И ПРИОБЩАВА като писмени доказателства, всички документи, находящи се в НОХД 766/2019 г. по описа на Окръжен съд – Варна (82 листа), ведно с ДП № 927/2018 г. по описа на ОД на МВР – Варна (том 1 – 162 листа и том 2 – 136 листа).

АДВ. Т.: Водя двама свидетели. Моля да бъдат разпитани в днешно съдебно заседание.

СЪДЪТ пристъпва към разпит на водените от ищцовата страна свидетели.

СЪДЪТ призовава в съдебната зала за разпит в качеството на свидетел: **Я. П. П.**

В залата влиза свидетелят **Я. П. П.**

Преди разпит на свидетеля, съдът пристъпва към снемане на неговата самоличност, като напомня за отговорността по чл. 290 от НК в случай на лъжесвидетелстване и правото на отказ от свидетелстване по реда на чл. 166, ал. 1, т. 2 и ал. 2 от ГПК.

Я. П. П., ЕГН *****, 43 г., разведена, неосъждана, българска гражданка, с адрес – *. Желая да свидетелства. Предупредена за наказателната отговорност в случай на лъжесвидетелстване.

Съдът разяснява на свидетелката, че може да откаже да свидетелства за факти и обстоятелства, които са й станали известни във връзка с уточненията между адвокат и доверител.

СВИДЕТЕЛКАТА П.: Желая да свидетелствам.

Познавам С. Ч. много отдавна. Същият е в далечни родствени връзки с бившия ми съпруг - втори братовчеди са. Познавам го много преди процесния случай. По случая мога да кажа, че получихме обаждане на същия и на следващия ден след нещастния случай, че трябва да летят за България, предвид настъпилата преждевременна смърт на баща му. В началото, информацията беше много оскъдна. В следващите дни той започна да получи оскъдна информация от различни трети лица, която с моя помощ се опита да навърже и придобихме усещането, че смъртта не е настъпила по естествен начин. Водили сме много разговори с него. Помогнах му. Сигналът до Прокуратурата е изготвен с моя помощ. Той го преживя тежко. Между нас нямаше сключен договор за правна помощ. Помагала съм му на приятелски начела. Той се върна в Англия почти веднага след погребението, защото много за бързо беше дошъл и всъщност всички разговори бяха по телефон, но почти всеки ден, за по час-два, докато успеем да приготвим нещата да му помогна да напише всичко, да ги навържем и подадем съответния сигнал до Прокуратурата. От там, след неговия сигнал, са наредили есхумация на тялото. Той изживя смъртта на баща си много тежко. До последно не

искаше да повярва, че брат му действително е виновен, но след като мина наказателното производство, вече беше сигурен. Той беше много разстроен. Първата травма беше, когато погребва баща си и втората травма беше, когато от есхумацията се установи, че брат му е убил баща му. Аз не мисля, че С. го е преживял. Той продължава да говори по тази тема, не е спрял, което за мен сочи до извода, че го преживява тежко. Тежко го преживя, защото няколко години по-рано си замина майка му по много бърз начин - при катастрофа. И след това загубата на баща му по този начин му се отрази изключително тежко. Външно - не мога да кажа какво съм забелязала, защото той живее в Англия със съпругата и сина си от години, но в разговорите си по телефона - не може да го преживее. Той страда, не плаче, но само за това говори – че му липсва, че не е трябвало така да си заминава. Има чувство за вина понякога, че не се е усетил.

Когато дойде за погребението и преди да си замине, той, според мен, нямаше представа за причината и обстоятелствата за смъртта на баща си. Беше много изненадващо цялото идване и настъпилата смърт. Започна да усеща и да предполага, че има нещо на следващия и на по-следващия ден, може би. Той си тръгна бързо, защото доколкото знам, беше на работа и трябваше да се прибере. Нямаше как да се прибере за по-дълъг период от време. Той беше със съпругата си тук.

Доколкото си спомням първите намеци за това, че брат му е причинил смъртта на баща им, са били от служител на погребалната агенция, който го е дръпнал в деня на погребението или на следващия ден, не съм много сигурна и му е казал, че има прекалено много кръв, че нещата не са както трябва; тялото как е изглеждало - да разпита и да разбута. На него са му разказали, че устата му е била разкъравена, че имал кръв в устата, счупени стъкла, че имало кръв по стената в стаята. Той се чудеше. Баща му не беше много подвижен. Няма как така да е паднал и да е направил такива неща. От там, на другия ден, съседка мисля, че му е споменала, че брат му я е заплашвал и от там вече започна да се притеснява и да навързва нещата. Тогава решихме да изложим всичко в писмен вид със сигнал до прокуратурата. Обясних му какъв е реда. Това също доста го тормози, защото трябваше да се наложи, малко преди погребението, да се извърши есхумация, но за него беше важно да се установи истината каква е и дали наистина брат му е виновен. Обмисляше го известно време, докато взе решение да пусне сигнал до Прокуратурата, защото доколкото си спомням и от брат му имаше сигнали, че нещо не е както трябва. Брат му беше казал нещо - да го карат в полицията, но така и не му беше казал нещо на него, че той е направил. Беше му споменал, че има да си признае нещо, че трябва да каже нещо, но така и не е казал в полицията, доколкото си спомням. Той поетапно осъзнаваше как е причинена смъртта.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетеля.

Съдът освободи от съдебната зала свидетелката **Я. П. П.**

СЪДЪТ призовава в съдебната зала за разпит в качеството на свидетел: **Н. Г. Н.**

В залата влиза свидетелят **Н. Г. Н.**

Преди разпит на свидетеля, съдът пристъпва към снемане на неговата самоличност,

като напомня за отговорността по чл. 290 от НК в случай на лъжесвидетелстване и правото на отказ от свидетелстване по реда на чл. 166, ал. 1, т. 2 и ал. 2 от ГПК.

Н. Г. Н., ЕГН *****, 76 г., женен, неосъждан, български гражданин, с адрес – *****. Желает да свидетелства. Предупреден за наказателната отговорност в случай на лъжесвидетелстване.

СВИДЕТЕЛЯ Н.: С. Ч. ми е зет. Желая да свидетелствам. Обещавам да говоря истината.

За смъртта на С. Ч. разбрах, когато ми се обади Д. С. и ми каза: “Чичо К., баща ми почина. Падна в банята”. И аз бързо запалих колата и отидох. Когато отидох - те бяха седнали с една жена там, до тях, в едната стая, където Д. се мие и аз отидох да видя починалия. Като го видях - той беше целия син, устата му беше кървава, разцепена и на дивана, както е бит, така е паднал и е останал така. Единият му крак беше свит, другият – опънат. Зет ми, като му се обадох, веднага с първия самолет, сутринта дойде. Аз му казах веднага още, като му се обадох и казах: “С.е, той е бит, не е, както казаха, че е паднал. Това е побой”. Аз така им казах, още като влязох при тях. Такъв бой да го биеш... Той не може да падне в банята. Като казах това на С., той спря да говори по телефона. Като дойдох, веднага ги заках там. Той после един ден не можеше да говори като хората. Просто той не очакваше такъв завършек. Докато майка му беше жива, тя горе-долу поддържаше работата там, защото Д. нито работеше, само ходи по “сопи”, както се казва, по наше му - тук заложи нещо, там заложи нещо. Той не е работил.

Когато аз отидох, те чакаха личния лекар. И личния лекар като е дошъл, те го завели и го настанили в ковчега. Аз като отворих да видя С., видях как той отиваше към банята вече. Той просто не можа да помръдне. Казах му да поседне малко на дивана. Такова нещо чак – с бой да го убиеш този човек. С. още като дойде, като вдигна чаршафа, защото те го бяха завели с чаршафа, още като го видя, се обърна, дума не каза и излезе вън. Той като влезе в стаята, само каза “Добър ден. Д.е, какво става? Какво е това нещо?” – това му бяха приказките. То няма кой да я направи тази беля. Те се караха и друг път, и друг път го е удрял, но такова нещо не е ставало. С. знаеше. Докато майката беше жива, долу-горе скриваше тези работи, не казваше на никой, но като почина, аз ходих няколко пъти. Той вече много-много не беше таман баща им. Говорихме. Ходих на гости да го видя. Друго какво да Ви кажа – неприятна работа. Аз отидох с внука, който дойде от Англия и отидохме до апартамента, за да видим дядо С. горе. Отидохме с колата. Звъннах аз и му викам: “С.е, отвори. К. е дошъл да те види”, а той каза: “Ами сега не мога да отворя. Нямам ключ”.

С. не можеше да проумее факта, че баща му е умъртвен от брат му. То и по-рано имаше такива караници, работи, но чак до там да стигне с тази работа, да го убие в стаята. Той знаеше, че е алкохолик, че пие, че ходи тук-там, ако излъже някъде нещо да вземе някой лев. И това му беше.

С. като дойде, той тръгна да оправя работата до Прокуратура, за да се задействат работите и те затова го есхумираха. С. беше съгласен за есхумацията, защото те за бързо

оправиха работите и го погребяха.

Как С. да запази брат си, като той е убил баща му. Може ли да го преживееш това нещо - брат ти да убие баща ти...

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетеля.

Съдът освободи от съдебната зала свидетеля **Н. Г. Н.**

АДВ. Т.: Представям в оригинал, заедно с плика, договор за правна защита и списък на разноските. Нямам други доказателствени искания.

СЪДЪТ, с оглед изразеното становище от страните и липсата на други доказателствени и процесуални искания, намира делото за изяснено от фактическа и правна страна, поради което следва да обяви съдебното дирене за приключило и даде ход на устните състезания.

Водим от гореизложените мотиви, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ ЗА ПРИКЛЮЧИЛО ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

АДВ. Т.: Моля да уважите претенцията. Това е едно дело, което по гражданско-правен аспект е човешка драма. От гледна точка на юридическата техника е невъзможно да се каже колко струва обезщетение за неимуществени вреди за причинена смърт от близък човек, при това причинен от друг близък човек, умишлено. Доверителят ми, узнавайки за смъртта на баща си, малко по малко, изпитвайки ужаса от това, че го е загубил, върху него се наслагва и ужаса от това как се е случило. Завел е брат си в полицията, не го е подбутнал да направи самопризнание, но синовният дълг го е накарал да подаде жалбата. Видял е баща си в какво състояние е, съгласил се е на есхумация, което толкова много натоварва един човек, че съдът има право да прецени по справедливост претърпените неимуществени вреди от всичко това, което стъпка по стъпка, синът е узнавал за баща си и брат си. За мен, по-скоро беше проблем, какъв да е размерът на вредите, които да заявя, че следва да бъдат възмездени. Считам, че сумата, която съм заявил, че претендира моя доверител покрива в степената на справедливостта, по смисъла на чл. 52 от ЗЗД, претърпените от него душевни терзания от това, че баща му е умъртвен по този умишлен начин - жесток, както е и правната квалификация на Д.ието. Това, че брат му се е опитал да скрие този факт, че той е трябвало, стъпка по стъпка, да научава истината и да преживее всичко това. Моля да уважите изцяло претенцията. Няма постъпил отговор. При определяне на размера, считам, че той е съобразен с правните последици от Д.ието, защото макар да не е бил в частно обвинение, той се е запознал с делото и е получил и допълнителната представа за всичко онова, което е сторил.

Съдът обяви устните състезания за приключили.

Съдът обяви, че ще се произнесе с решение на 26.04.2024 г.

ПРОТОКОЛЪТ е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 16:25 часа.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____

Секретар: _____